

Projekt

z dnia 26 stycznia 2021 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ MIKOŁOWA**

z dnia 2021 r.

w sprawie wniesienia odpowiedzi do Wojewody Śląskiego na skargę mieszkańca

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) oraz §12 ust. 1 Statutu Miasta Mikołowa stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały nr XII/276/2015 Rady Miejskiej Mikołowa z dnia 29 września 2015 r. w sprawie Statutu Miasta Mikołowa (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2015 r., poz.5139 z późn. zm), na wniosek klubów radnych Rady Miejskiej Mikołowa

**Rada Miejska Mikołowa
uchwała, co następuje:**

§ 1. W odpowiedzi na pismo nr KOI.1410.222.2020 z dnia 31 grudnia 2020 r. Wojewody Śląskiego wzywające Radę Miejską Mikołowa do ustosunkowania się do skargi mieszkańca BM na działalność Rady Miejskiej Mikołowa, wnieść odpowiedź o treści stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Mikołowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Odpowiedź na skargę

1. Sesja Rady Miejskiej Mikołowa, która odbyła się w dniu 26 listopada 2020 r. została zwołana na podstawie art. 20 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. 2020 r., poz. 713 ze zm.) w związku z art. 15 zzz ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374 z późn. zm.). Z treści zawiadomienia o zwołaniu tego posiedzenia wynika jednoznacznie, że sesja została zwołana na wniosek radnych. Zastrzeżenie to konkretyzuje postawę prawną zwołania sesji, w ten sposób że nie budzi wątpliwości to, że posiedzenie organu stanowiącego zostało zwołane w oparciu o art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Faktu tego nie kwestionuje także skarżący. Stosownie do art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym „Na wniosek wójta lub co najmniej 1/4 ustawowego składu rady gminy przewodniczący obowiązany jest zwołać sesję na dzień przypadający w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku. Wniosek o zwołanie sesji powinien spełniać wymogi określone w ust. 1 w zdaniu drugim.” Wniosek o zwołanie sesji Rady Miejskiej Mikołowa w tym trybie został złożony przez radnych tego organu stanowiących co najmniej 1/4 jego ustawowego składu (wykaz radnych wnioskujących o zwołanie sesji na dzień 26 listopada 2020 r. stanowi załącznik do niniejszej odpowiedzi).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do rzekomego zwołania przedmiotowej sesji w sposób naruszający postanowienia Statutu Miasta Mikołowa stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały nr XII/276/2015 Rady Miejskiej Mikołowa z dnia 29 września 2015 r. (dalej Statut Miasta) wskazać należy, że zarzuty te są niezasadne, a zatem nie zasługują na uwzględnienie. Skarżący zarzuca Radzie Miejskiej Mikołowa naruszenie §12 ust. 8 i ust. 9 Statutu Miasta. Z przepisów tych wynika, że „Do sesji nadzwyczajnych i uroczystych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące sesji zwyczajnych, z zastrzeżeniem ust. 9.” §12 ust. 9 Statutu Miasta stanowi natomiast, że „Odpowiednie stosowanie przepisów o sesjach zwyczajnych do sesji uroczystych odbywa się z uwzględnieniem celu przedmiotu sesji uroczystej”. W tym miejscu zaznaczyć należy, że powoływanie się przez skarżącego na §12 ust. 9 Statutu Miasta jest nieadekwatne do sesji, która jest przedmiotem jego skargi, jako że skarga dotyczy sesji zwołanej w trybie art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, czyli tzw. sesji nadzwyczajnej, a nie uroczystej.

Odnosząc się do zarzutu rzekomego naruszenia §12 ust. 8 Statutu Miasta w związku z §8 ust. 2 i ust. 3 tego aktu prawa miejscowego wskazać należy, że zarzut ten jest całkowicie niezasadny i wynika z błędnego odczytywania oraz interpretowania przez skarżącego przepisów Statutu Miasta. Skarżący nie dostrzega bowiem sprawy zasadniczej jaką jest to, że §12 ust. 8 Statutu Miasta odsyła w zakresie dotyczącym sesji nadzwyczajnej do ODPOWIEDNIEGO (czyli nie wprost, bez żadnej modyfikacji) stosowania przepisów dotyczących sesji zwyczajnych. Kwestia ta ma znaczenie kluczowe, jako że oczywistym jest, że przepisy Statutu Miasta normujące kwestie dotyczące sesji zwyczajnej (tj. zwołanej w trybie art. 20 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym) mają jedynie odpowiednie zastosowanie do sesji nadzwyczajnej (tj. zwołanej w trybie art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym). Zastosowanie odpowiednie jest natomiast takim, które uwzględnienia specyfikę posiedzenia zwołanego na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Ową specyfikę na ogół stanowi pilna potrzeba podjęcia określonej uchwały przez organ stanowiący. Pilna, czyli taka, która wyłącza możliwość procedowania w trybie zwyczajnym przewidzianym w art. 20 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Wskazane argumenty, jak również literalne brzmienie art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym dowodzą błędnego myślenia skarżącego. Skoro bowiem art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym nakazuje przewodniczącemu rady zwołać sesję nadzwyczajną na dzień przypadający w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku o zwołanie takiej sesji, to oznacza to, że sesja ta ma się odbyć w trybie

pilnym, w jakże krótko zakreślonym terminie ustawowym licząc od dnia złożenia wniosku o zwołanie takiego posiedzenia. Literalne brzmienie analizowanego przepisu, z którego wynika, że sesja nadzwyczajna ma być zwołana najdalej na dzień przypadający w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku o jej zwołanie dowodzi również tego, że siódmy dzień tego ustawowego terminu jest ostatnim dniem, w którym zwołana w tym trybie sesja ma się odbyć. Oznacza to, że sesja taka może odbyć się nawet tego samego dnia, w którym przewodniczący rady otrzyma wniosek odpowiadający art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Przyjęcie odmiennej koncepcji byłoby wyraźnie zastrzeżone przez ustawodawcę poprzez wskazanie, że sesja zwołana w tym trybie ma się odbyć np. nie wcześniej niż po upływie 3 dni od daty złożenia w tej sprawie wniosku. Takiego zastrzeżenia w żadnym akcie obowiązującego prawa nie ma, co dowodzi obarczonego błędem myślenia skarżącego. Dowodzi to również tego, że poczyniony przez niego wywód co do rzekomego naruszenia §8 ust. 2 i 3 Statutu Miasta jest niezasadny. Na marginesie warto też wspomnieć, że uwaga skarżącego jakoby Statut Mikołowa dla sesji zwołanych w trybie art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym posługiwał się potocznymi określeniami „charakter nadzwyczajny” lub „sesja nadzwyczajna” jest mało adekwatna, w kontekście tego, że zwrot ten występuje powszechnie zarówno w podręcznikach traktujących o prawie samorządu terytorialnego (zob. np. B. Dolnicki „Samorząd Terytorialny”, wyd. 6, Wolters Kluwer 2016 r., s. 94) jak i w najnowszych komentarzach do ustawy o samorządzie gminnym (zob. np. T. Moll w: „Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz” (red. B. Dolnicki), 2. wydanie, Wolters Kluwer 2018 r., s. 357).

2. Odnosząc się do zarzutów skarżącego wobec wniosków radnych o zwołanie sesji nadzwyczajnej dotyczących rzekomego „niespełniania wymogów ustawowych” stwierdzić należy, że żaden przepis ustawy nie określa jakichkolwiek wymagań formalnych dotyczących wniosku o zwołanie sesji w trybie art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Trudno zatem mówić o „niespełnianiu wymogów ustawowych” skoro wymogów takich nie ma. Z art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym wynika jedynie, że jeśli wniosek o zwołanie sesji nadzwyczajnej pochodzi od radnych, to radni ci muszą stanowić co najmniej 1/4 ustawowego składu rady gminy. Przepis ten (podobnie jak żadna inna norma ustawowa) nie narzuca ani treści wniosku ani nawet pisemnej formy takiego wniosku. Oznacza to, że wniosek taki jest dalece odformalizowany. Bezzasadne są zatem twierdzenia skarżącego typu: „większość wniosków zawiera jednolitą treść”, czy „większość wniosków została wysłana z anonimowych, prywatnych adresów mailowych”. Wszystkie wnioski o zwołanie sesji Rady Miejskiej Mikołowa, która odbyła się w dniu 26 listopada 2020 r. dotyczyły tej samej przyczyny zwołania tego posiedzenia, a więc trudno by były rozbieżne w treści, nadto wnioski te były podpisane w sposób nie budzący żadnych wątpliwości co do tożsamości do ich nadawców.

Jako chybione uznać należy twierdzenie skarżącego, w myśl którego „żaden z wniosków nie spełnia wymagań zawartych w art. 20.1, którego drugie zdanie: Do zawiadomienia o zwołaniu sesji dołącza się porządek obrad wraz z projektami uchwał.” Skarżący myli w tym miejscu inicjatywę zwołania sesji nadzwyczajnej przysługującą wójtowi (burmistrzowi) bądź radnym z samą czynnością jej zwołania. Zwołanie sesji należy do przewodniczącego rady, który do zawiadomienia o sesji dołącza porządek obrad wraz z projektami uchwał.

3. Skarżący składa też skargę na Radę Miejską Mikołowa „w związku z nieprzebrzeganiem zapisów ustawy o samorządzie gminnym poprzez wprowadzenie pojęcia prawomocność obrad”. W tym miejscu trudno odnieść się do tak sformułowanego zarzutu, skoro skarżący nie podaje, jaki konkretnie „zapis ustawy o samorządzie gminnym” nie jest przez Radę przestrzegany. Stwierdzić natomiast można, że nieprawdziwe są twierdzenia skarżącego jakoby „Przewodnicząca rady na każdej sesji, prowadzonej w trybie zdalnym stwierdza prawomocność obrad jedynie na podstawie sprawdzenia obecności radnych. Proces przeprowadzenia stwierdzenia obecności polega na odczytaniu listy radnych i potwierdzeniu przez nich obecności tak, jak ma to miejsce w szkole powszechnej (...)”. Sprawdzenie prawomocności obrad odbywa się – inaczej niż twierdzi skarżący – w ten sposób, że kolejno, alfabetycznie wywoływani radni jednocześnie mają ustnie potwierdzić swoją obecność oraz poprzez naciśnięcie odpowiedniego przycisku na tablecie. Działanie takie jest zasadne, a jego celem jest wykazanie tego, że osobą potwierdzającą obecność na tablecie jest rzeczywiście uczestniczący w obradach radny, a nie inna nieuprawniona osoba.

4. Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut rzekomego stosowania przez Przewodniczącą Rady od początku obecnej kadencji (2018 r.) zasady „podwójnego głosowania”. W tym zakresie skarżący powołuje się na §22 ust. 8 Statutu Miasta, który stanowi, że „W przypadku wykorzystania urządzenia do liczenia głosów, radni naciskają jeden z przycisków oznaczających głos „za”, „przeciw” lub „wstrzymuję się” oraz podnoszą rękę. Wyniki głosowania ogłasza Przewodnicząca obrad na podstawie danych z urządzenia do liczenia głosów. Wyniki głosowania odnotowuje się w protokole z sesji podając liczbę głosów „za”, głosów „przeciw” i głosów „wstrzymujących się od głosowania”. Głosowania podczas sesji Rady Miejskiej Mikołowa są przeprowadzane przez Przewodniczącą Rady z zachowaniem tej regulacji prawnej mającej walor prawa powszechnie obowiązującego na obszarze gminy Mikołów. Pisząc zaś o „niestaranności zapisów statutu” skarżący pomija treść art. 14 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, z którego wynika, że „Głosowania jawne na sesjach rady odbywają się za pomocą urządzeń umożliwiających sporządzenie i utrwalenie imiennego wykazu głosowań radnych.” Nie bierze też pod uwagę tego, że ani transmisja obrad ani też osobiste uczestnictwo mieszkańców w sesji nie daje im możliwości „zobaczenia” tego jak głosuje indywidualny radny naciskający przycisk na urządzeniu do głosowania. Podniesienie przez radnego ręki możliwość tę gwarantuje. Skarżący nie odnosi się także do tego, że w trakcie głosowania za pomocą urządzenia radny może się pomylić, zaś podniesienie ręki w sposób odmienny niż oddany głos za pośrednictwem urządzenia daje możliwość niezwłocznego skorygowania tego faktu. Nadto, w przypadku sesji odbywającej się zdalnie głosownie poprzez podniesienie ręki, oprócz naciśnięcia odpowiedniego przycisku, daje pewność w zakresie tego, że głos pochodzi od radnego, a nie innej osoby obsługującej urządzenie.

Mając na względzie przytoczone powyżej argumenty uznać należy, że skarga mieszkańca BM na Radę Miejską Mikołowa jest całkowicie bezzasadna.